

си, безъ голѣмо кровопролитіе.

276. Цѣломудренный не може да бѣде сиромыхъ.

277. Лажа-та, нищо друго не придобыва, освѣнь срамъ и безчестіе.

278. Лажа-та, коя-то има намѣреніе за миръ, по предпочтенна е отъ истина-та, коя-то причинява возмущеніе и брань.

279. Кой-то оставявсеконачно міра вонъ е отъ всяко-яка горестъ.

280. Никой не показва повече варварство-то, колко-то оный, кой-то начина да говори прежде да е другій окончалъ слово-то си.

281. Не са истинни богатства оныя, кои-то са безъ добродѣтель.

282. Кой-то повѣрѣва една нужна работа на одного чловѣка, кой-то не е способенъ да я положи въ дѣйствиѣ щастливо, помѣ ся раскаява, и абіе дава поводъ на блаторазумны-те да го разумѣять че не ималъ азсужденіе.

283. Съ благодаренія-та, непріятеля може да стане пріятель; но страсты-те колко-то са милватъ, толкова повече ся возмущатъ (возбунтоватъ).

284. Като ся стараешъ за добро-то на нжняго твоего, придобывашъ любовь-та му